

Анатолій ДЕЙНЕКА: СИТУАЦІЯ В ЛІСОВІЙ ГАЛУЗІ Є ДУЖЕ СКЛАДНОЮ, АЛЕ ВОНА НЕ Є БЕЗНАДІЙНОЮ

Anatoliy DEYNEKA: THE STATE OF THE FOREST INDUSTRY IS VERY COMPLICATED, YET NOT HOPELESS

Анатолій ДЕЙНЕКА,
начальник
Львівського обласного
управління лісового
та мисливського
господарства

Шановна президіє, шановні колеги лісівники, шановні друзі лісу! Бо всі, хто тут був, хто ще залишився після перерви, – це дійсно друзі лісу. Всі, кому душа болить за український ліс. Знаєте, я хотів би сьогодні на з'їзді лісівників говорити про чисто лісівничі професійні речі, про лісове насінництво, про лісові культури, про технології догляду за лісами, про боротьбу зі шкідниками, про мисливське господарство...

Але, на жаль, наша сучасна українська політика примушує нас говорити не про професійні лісівничі речі, а про речі політичні.

І наші тривоги насправді є небезпідставними. Достатньо проаналізувати прийняті рішення протягом останніх двох років. 7 липня 2017 року Кабінет Міністрів України ухвалює Стратегію приватизації. У цій Стратегії лісове господарство – концесії, і це питання до кінця ще не зняте.

Пізніше ухвалюється Стратегія реформування лісового господарства без обговорення, кулуарно, але цей ухвалений документ на сьогодні ніхто не скасував. Останній удар – це прийнятий закон про введення оподаткування лісових земель. І тут спадають на думку тільки дві речі: перша – або це усвідомлені дії на знищення лісової галузі з метою довести до приватизації єдиного державного ресурсу, або другий варіант – абсолютний непрофесіоналізм управлінців, які приймають такі рішення. І перше, і друге є вбивчим для лісового господарства.

...Незважаючи на те, що ситуація є дуже складною, вона не є безнадійною. Ми нині маємо можливість (у тому числі ще раз за рахунок проведення цього з'їзду) вийти на певні рішення в державі, які дозволять розв'язати нагальні проблеми в галузі. Це і сформуванню правильну стратегію розвитку лісового господарства, і вирішити питання фінансування лісового господарства, зокрема наших колег Півдня і Сходу України, а також питання оподаткування. Говоримо відверто про оподаткування... Фактично та система оподаткування, яка в нас сьогодні діє, лишилася в Україні з радянських часів. Уже всі наші сусіди мають модернізовані сучасні системи оподаткування, але в нас прийняли таку систему, такий закон про орендні платежі, про лісовий земельний податок, що до нового року, якщо б не було відповідної реакції, то всі лісгоспи України були б банкрутами.

Ми почули надзвичайно професійну доповідь нашого керівника Володимира Нальковича Бондаря, голови Товариства лісівників України Юрія Марчука. І, на моє переконання, це та база, це ті підходи, з якими ми можемо піти до суспільства і говорити із суспільством. Чому я так вважаю? Тому що сьогодні у нас намагаються ставити воза перед конем. Правильно буде, якщо на державному рівні спочатку сформуванню національну лісову політику: ми бачитимемо, куди нам іти і яким має бути лісове господарство в перспективі. І тільки тоді під неї затверджується стратегія розвитку і малюються інституції, які будуть цю стратегію і національну лісову політику реалізовувати.

У нас же на сьогодні ми спостерігаємо одне бажання: поламати те, що працює, і створити те, що дозволить реалізовувати певні вертикально інтегровані схеми, які приведуть фактично до загибелі лісового господарства. Багато хто виступав із голів обласних адміністрацій. Дійсно, яка ще галузь демонструє таку позитивну динаміку чи щодо сплати податків, чи навіть щодо створення

робочих місць. Якщо взяти Львівщину, то кожен четвертий або п'ятий долар чи євро, які отримує область, валютна виручка – це підприємства лісового сектора. І замість того, щоб підтримати й розвивати цей напрям, навіть у плані експорту дров, ми навпаки – це забороняємо.

Водночас ідемо з протягнутою рукою до Міжнародного валютного фонду – «дайте гроші!». То які ми господарі в Україні? Якщо варто тільки підняти те, що лежить під ногами, і наповнити державний бюджет. Для реалізації з висловленого нашими керівниками бачення нам потрібно мати союзників на всіх рівнях. І такими союзниками на сьогодні я бачу Президента України Петра Олексійовича Порошенка, тому що рік тому, коли в Івано-Франківську пройшла відповідна нарада по лісовому господарству, ним був підписаний правильний, на мій погляд і на переконання всіх, указ, який дозволяє вирішувати проблеми лісового господарства.

Інша справа, що він сьогодні не реалізований, але це діючий указ, це нормальна основа для роботи. Нашими союзниками мають стати більшість народних депутатів, частина позитивно налаштованих прийшли сюди, а ті, хто не бачить, не хоче нас почути, уникають діалогу. Але, як показала практика останніх тижнів, якщо збираються трудові колективи і кличуть народного депутата, то він навіть якщо й хоче уникнути розмови, це йому не вдається. Як правило, він змушений іти, і коли розмова фейс до фейсу, око до ока, то відповідно зовсім інша тоді й реакція.

Ми маємо заручитись критичною масою законотворців, бо, шановні, подобається нам Верховна Рада чи не подобається, але сьогодні рішення щодо лісу приймаються в парламенті.

І без критичної маси підтримки ми будемо мати те, що ми маємо на сьогодні. Більшість обласних рад також абсолютно є конструктивно налаштованими. І в той рік, коли стояло питання зупинити стратегію, і зараз щодо земельного податку, зокрема і Львівська обласна рада, ухвалили відповідне рішення щодо звернення до президента, прем'єра, до Верховної Ради з вимогою скасувати і в комплексі переглянути систему оподаткування й фінансування в лісовому господарстві. Також і районні ради... Більшість із них настроєні позитивно, але є, звичайно, й ви-

нятки. І тому ті норми, коли лісові податки для державних лісових земель затверджуються місцевими органами самоврядування, є неправильними, тому що в лігоспі буває таке, що є до сотні місцевих рад на території функціонування лігоспу. Якщо встановлюють ставку 0,1% – це добре, це не один, і не три, і не п'ять.

Але, шановні, те, що для франківчан 0,1% добре, то для херсонців – це вбивчо. Тому такого підходу бути не може. Ці речі мають бути зафіксовані у відповідному законі. І щодо державного лісового фонду ставки податків мають визначатися Верховною Радою в Києві, а не на місцях, оскільки як собі депутати місцевих рад захотіли, так і роблять. І що ще важливо. Наші ідеї мають оволодіти масами, ми маємо іти в народ, маємо говорити з людьми. І практика наших розмов із місцевими громадами розпочата ще три роки тому. Повірте, вона є.

Сьогодні мене переконує те, що ми тоді стали на правильний шлях... Спочатку розмови були дуже важкі, і ми розходилися, як-то кажуть, «на ножах». Але на сьогодні така практика, коли вже минуло три роки, дає свій позитивний ефект... І нам потрібна робота із засобами масової інформації, оскільки вороги лісу не дримають. І той чорний піар, що ми вчора побачили, щодо псевдолистів, підписаних нашим керівником, це ще одне тому підтвердження. І тому ми маємо проводити дуже потужну роз'яснювальну компанію в засобах масової інформації, в тому числі передбачаючи бюджет для цього в кошторисах видатків державних лісогосподарських підприємств.

Загалом я хочу сказати, що ці виклики дають нам якийсь шанс, шанс вирішувати проблеми. І тому ті рішення, які сьогодні, я переконаний, ухвалить з'їзд, будуть на це скеровані. Нам тільки треба одне – донести це до тих, хто приймає відповідні урядові та державні рішення, до народних депутатів і до уряду. Ми дуже правильно зробили торік разом із профспілками. Очевидно, що без цього не обійтися й цього року. Нам мають дорогу вказувати не популісти, не політики, а самі лісівники, тому що ми господарі українського лісу. Ми знаємо, як це робити, і зробимо. Якщо не можуть допомогти, то хай і не заважають.

Дякую за увагу!